

[Aksel Larsen.]

militærudgifternes udvikling under denne regering, er det den højtærede forsvarsminister, der er en farlig mand at have gående løs. Vi har i går og i dag haft besøg af mange deputationer fra arbejderorganisationer og arbejdspladser. Fælles for dem alle var, at de indtrængende henstillede, at man lod planerne om kunstigt at skabe arbejdsløshed og om gennem forbrugsskatter at fratage arbejderne deres beskedne lønforbedringer falde, og at hvis der skulle spares, skulle man sætte militærudgifterne ned. Det samme siger vi kommunister. Militærudgifternes nedsættelse er simpelthen nøglen til den dør, ad hvilken vi kan lukke de økonomiske vanskeligheder ud af Danmark. Militærudgifterne er uproduktive, de sluger valuta i uhyggeligt omfang og kan nedsættes med effektiv virkning med det samme. Såvidt jeg har set, forbereder regeringen indkøb af 30 nye jetjagere i England à 2 mill. kr. Afbestil dem, så spares der med det samme 60 mill. kr. i valuta. Også hvad angår anden militær udrustning, kan der spares store beløb i valuta ved, at man standser importen. Så meget som der er indført i de sidste år, må det vel snart være nok selv for de værste militarister.

Efter mange fortvivlede forsøg på at revidere Chr. Hansens lille regnebog med påstanden om, at når man lægger 2 til 18 og derpå trækker 2 fra, har man nedsat den militære tjenestetid, nåede regeringen i sommer frem til et lidt andet resultat. Den nåede så langt frem, at den bebudede en nedsættelse af de 18 måneder til 16 måneder, vel at mærke med efterindkaldelser i op til 2 måneder. Men den trækker sagen i langdrag, skønt forsvarsministeren har alle be-føjelser, og regeringen vil først eventuelt træffe beslutning i oktober eller november. Og så skal det ske på den snedige måde, at det er rekruttiden, der skal afkortes med 2 måneder til ialt 4 måneder, hvorefter soldaterne skal ligge inde i yderligere 12 måneder plus efterindkaldelser. Følger man en sådan plan, vil det betyde, at det hold, der begynder nu, skal ligge inde alle de 18 måneder, og at tjenestetidens eventuelle afkortning først kan få praktisk virkning om 20 måneder, endda med tilføjelse af efterhånden 2 måneders efterindkaldelser.

Vi finder — og jeg tror, alle menige soldater er enige med os — at 12 måneder såmænd er mere end nok. Men når regeringen dog nu selv er begyndt at tale om 2 måneders nedsættelse af tjenestetiden af hensyn til valutaen, så lad denne afkortning af tjenestetiden træde i kraft med det samme. Det er nu, man mangler valuta, det er nu, der skal spares, hvorfor skal man så vente 20 måneder på dette område?

Ved nedsættelse af den militære tjenestetid og ved andre militære besparelser kan der meget hurtigt netop spares det beløb, regeringen erklærer den har brug for. Vi anbefaler derfor, at man går den vej, og regeringen ved jo, at hvis socialdemokraterne her i salen stemmer for nedsættelse af tjenestetiden og af militærudgifterne, vil der være flertal herfor i folketinget, idet den på forhånd har det radikale venstre og kommunisterne med sig, og måske er det endda sådan, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen er til at få i tale. Vil man varigt forvandle valutaunderskuddet til et overskud, bør man desuden bryde med det amerikanske formynderskab — for at sige det pænt — og give sig til at drive udenrigshandel udelukkende ud fra danske interesser. Genoptag handelsforhandlingerne med Sovjetunionen. Opsøg de store markeder for dansk eksport i Østeuropa og Asien. Forlang rimelige priser i England for vore landbrugsprodukter. Bring balance i vareudvekslingen med bl. a. Vesttyskland, og lad være med at følge direktiverne fra Paris om liberalisering. Det er det råd, vi på dette område giver regeringen, men vi kan forsikre den om, at vi af al magt vil modsætte os dens planer om gennem toldforhøjelse at fordyre beklædningen for befolkningen.

Det ville sikkert også hjælpe på valutaen, om man gennemførte kontrol med, at den valuta, eksportvirksomheder og skibsredere indtjener i udlandet, virkelig tages hjem. I øjeblikket er der på dette område ganske vist lovbestemmelser, der forpligter til hjemtagning af valuta, men der er ingen som helst kontrol med, at dette også sker. Hvorfor skal en lille håndfuld storkapitalister have lov til ved spekulation at undrage det danske samfund meget store valutabeløb? Vi har yderligere råd at give regeringen, men dem, jeg har nævnt, er de